

Zdravím, Mistryně.
 Mistryně, mám otázku
 ohledně života s přírodou,
 vy už jste
 část zodpověděla
 a tady je ještě
 speciální část.
 Když teď
 známe výhody
 přírody,
 posune se lidstvo znovu
 k životu na vesnicích,
 znovu zpět do přírody?
 A ještě další část toho:
 odstěhujeme se teď
 všichni do slunečných zemí?
 Jestli můžete, proč ne?
 Jestli se lidstvo posune nebo
 ne, to je mimo můj vliv.
 Lidé jsou Bůh, víte?
 Ale nevyužívají
 Božskou přirozenost,
 používají svoji sílu vůle,
 to je ten problém.
 Ale dobrá,
 budeme trpěliví.
 Já dělám, co mohu,
 co se stane, stane se.
 Skutečně, co mohu dělat?
 Už jsem dost plakala,
 teď už ani nepláču.
 Jestli budou žít na vesnicích
 nebo nebudou žít na
 vesnicích je skutečně jedno,
 protože mají stále
 slunce nebo vzduch.
 Vzduch vám žehná,
 voda vám žehná,
 dokonce zahrada vám žehná,
 země, po které jdete
 vám žehná.
 Vše vám žehná.
 I zvířata kolem vás
 vám žehnají,
 zvířata ve volné přírodě
 vám žehnají.
 Víte, co myslím? Ano.
 Proto lidé rádi jezdí
 ven do přírody,
 sledovat ptáky

a cítí se dobře,
 ani nevědí proč.
 Ano?
 A když jedou k moři,
 koupou se, cítí se dobře –
 ani nevědí proč.
 Cítí se lépe než
 v bazénu, ani
 nevědí proč.
 A když jedou k řece,
 koupou se v řece,
 cítí se dobře –
 nevědí proč.
 Když jdou do lesa,
 celý den chodí,
 jsou unavení, ale cítí se dobře
 – nevědí proč. Kyslík.
 Vše v tomto světě,
 je spojeno
 s materiální existencí, ano.
 I něco trochu
 nehmotného, jako kyslík,
 je ale stejně
 v materiálním království.
 Nenapadne je nic
 víc, než to, ano?
 Nikdo jim to ani neřekl,
 že?
 Někdo? (Ne.)
 Jiní mistři, ne? (Ne.)
 Ne? To je ten problém.
 Jen vám řeknou:
 „Ochraňujte zvířata,
 nejezte je.
 Ochraňujte stromy,
 ochraňujte lesy,“
 ale neřeknou jim proč.
 Tady je proč. Já normálně
 taky neříkám proč,
 ale myslím si, že je lepší
 jim to říct, ne?
 Lidi vždy zajímá:
 „Proč, proč, proč,“
 a pokud to pomůže,
 pak je to dobré, ano?
 Dobrá,
 možná to ostatní mistři
 taky nevědí.
 Nezkoumají tuto
 oblast, ano?

Děkuji, Mistryně.
 Chodit na boso
 je pro nás výhodné?
 Protože máte
 lepší kontakt se zemí, ano?
 Pokud chcete,
 ale chodíte bosí
 doma,
 to stačí, ano?
 Nemusíte chodit venku,
 protože nevím,
 jaké částice
 by se vám dostaly na nohy,
 kromě požehnání.
 V dnešní době, pijí alkohol,
 rozbíjejí všude
 lahve,
 nejsem za to zodpovědná.
 Dělejte, co chcete, ano?
 Když ale chodíte
 doma bosí,
 necítíte se dobře?
 (Ano, ano, ano.)
 Vidíte? Ani nevíte
 proč.
 Teď to víte.
 Nebo chodíte bosí
 na vaší zahradě.
 Cítíte se dobře? (Ano.) Ano.
 Všichni mistři minulosti
 nenosili boty
 a lidé si mysleli,
 že se odříkají.
 Není to jen to:
 cítili se dobře. Ano?
 Byli víc v kontaktu
 se Zemí.
 Země vám hodně
 žehná. Narodili jsme se,
 aby nám bylo žehnáno.
 Jsme požehnané děti.
 Každý den,
 bychom měli být šťastní,
 i kdybychom neměli
 peníze, ano?
 Být člověkem, být zdravý,
 mít něco,
 to už je velké
 požehnání. Ano?
 Pokud máte

dobrého mistra,
dobrou metodu praktikování,
to je speciální požehnání.
A teď znáte
požehnání Slunce,
požehnání Měsíce...
Och Bože, jste rozmazlení,
tak rozmazlení.
Je to logické.
Nemusíte mi
věřit,
protože jsem Mistr.
Nemusíte mi
věřit,
protože jsem Mistr.
Vidíte,
když vyjde Slunce,
je slunečno,
cítíte se dobře, ne? (Ano.)
Ano, dobrá.
Dobrá, to je požehnání.
I kdybyste to nevěděli
duchovně, víte, že je to
pro vás dobré, ano?
Měsíc, lidé zírají
na Měsíc stále,
a když Měsíc
vyjde,
milují to.
Rádi sedí
na balkóně
a dívají se na Měsíc.
Proč se vydrží dívat jen na
jednu malou kulatou věc?
Proč se na ni rádi dívají?
Čekají, až vyjde
Měsíc a dívají se,
popíjejí čaj
a dívají se na Měsíc
celý den, celou noc. Proč?
Ani nevědí proč, ale já
jsem vám řekla proč. Ano?
Je to tedy logické, ano?
Nemusíte mi věřit proto,
že jsem Mistr.
Prověřte si to.
Ve skutečnosti
jsem vám toto všechno
taky nechtěla říkat. Myslela
jsem, že to všichni víte.

Pak jsem se ale zeptala
Měsíce, jestli to víte. Řekl:
„Oni to nevědí.“
Zeptala jsem se Slunce,
jestli mí žáci vědí
něco o...
„Nevědí.“
„Dobrá, tak jim to řeknu.“
Ahoj, Mistryně. (Ahoj.)
Zdravím.
Mistryně zmiňovala,
že volně žijící zvířata, jako
bobři a veverka
nám žehnají, a musíme být
blízko nich
nebo osobně blízko,
abychom získali
toto požehnání nebo ho
můžeme získat psychicky
nebo na stejné...
Na dálku.
Pokud mají
dálkové ovládání,
mohou vám žehnat. (Dobrá.)
Jako televize, víte?
Samozřejmě, čím blíž,
tím lépe, samozřejmě.
Věc se má ale tak,
že všude jsou
zvířata, kromě toho, když
žijete ve velkém městě –
to je moc špatné –
pak ale máte vzduch,
slunce, víte?
Vidíte, proto
Bůh stvořil všude
zvířata,
aby v každé vesničce,
každé město by mělo
mít nějaká zvířata,
aby žehнала té oblasti,
proto nemusíte
cestovat odsud
do New Yorku,
abyste získali požehnání
od bobra, například.
Víte, co myslím?
My ale ničíme všechno,
abychom postavili velké
domy a zabíjíme

všechna divoká zvířata.
Zabíjíme sami sebe.
Jen se teď podívejte na náš
svět: čím víc zabíjíme,
tím víc ho vyčerpáváme
a v čím větším jsme
teď nebezpečí,
stejně neposloucháme.
Víte, že děláme, co můžeme,
když budou poslouchat,
budou, když ne, tak ne.
Já už nemám
větší očekávání.
Skutečně nemohu očekávat
nic víc. Jakkoli. Ano?
Po tomto období,
kdy jsme dělali, co jsme
mohli, se budeme víc
soustředit na meditaci, ano?
Skutečně nechci, abyste
obětovali příliš moc,
musíte medитovat
pro sebe.
A já něco dám světu,
pokud chcete.
Já potřebuju taky medитovat.
Když nejsem tady, medituji
hodně, hodně, hodně.
Body, ziliony,
abych mohla dávat.
Izrael teď má naději.
Vidíte?
Afghánistán, alespoň,
vše je nadějně,
vidíte? Díváte se,
sledujete TV, víte to?
Alespoň
v Supreme Master
Television
to teď stále vysíláme
z obou stran. (Ano.)
Dokonce předsedové vlády
Izraele a Palestiny
spolu teď mluví, říkají:
„Budeme si
pomáhat.“
Protože posledně
jim Palestina pomohla
při požáru a teď
Izrael i Palestina říkají:

„Vytvoříme dohodu.
Budeme si teď vzájemně
pomáhat.“ Víte, co myslím?
Není to hezké? (Ano.)
Někde to
začít musí. Ano?
A teď může přijít pomoc
už do Palestiny,
například.
Požehnání,
které nám zvířata dávají,
žehnají nám
automaticky
nebo je něco, čím jim
můžeme my lidé
pomoci?
Nebo
zadržují jejich požehnání,
jak Mistryně říkala,
že její psi nedávají
požehnání každému?
Dávají, ale méně, méně
než mně.
Je to automatické.
Je porce
automatického, které dávají
stejně, obecně,
ale je porce, kterou
dávají navíc, extra,
někomu, koho milují
nebo kdo miluje je
nebo se o ně stará.
Víte, co myslím?
(Ano, Mistryně.)
Tak jako vy možná
pomáháte nějakým sirotkům
ve světě
nebo dětem, chudým zemím,
ale speciálně se staráte
o své děti, vidíte?
Je to přirozené. Přirozené.
Moji psi mi žehnají víc
taky proto, že jsou vegany,
mají víc síly
a taky proto,
že mě tak moc milují.
Ptáci taky žehnají víc,
než obvykle, víc než
jiní ptáci,
a víc než jiní ptáci

ostatním lidem
a víc než moji ptáci
jiným lidem.
Ano, dobrá.
Ale žehnají,
těm, kdo jim pomáhají,
starají se o ně,
těm žehnají.
Ahoj, Mistryně. (Ahoj.)
Mají všichni z nás
požehnání k dávání.
Nebo je nějaké minimum
duchovních bodů,
které musíme mít,
abychom dávali požehnání
ostatním?
Myslíte žáky nebo
lidi venku?
Každého, všechny.
Dobrá, normální lidi
nemají žádné požehnání,
aby je někomu dávali.
Pokud ho neberou,
už mají velké štěstí.
Je to škoda.
Mají uvnitř sílu,
aby žehnali, ale neprobudili
ji, víte?
Zakrývají ji tím, že dělají
opačné věci, které by
měli přirozeně dělat:
zabíjejí, válčí,
podílejí se nepřimo
na zabíjení, jedním masa
nebo podporováním války,
například.
Pokrývají se.
(Ano.) Víte, co myslím?
Proto lidé sotva mohou
někomu žehnat,
kromě fyzické pomoci.
Ale vy, duchovní praktikující
Quan Yin,
více či méně pomáháte,
záleží na vaší úrovni,
samozřejmě.
Jste-li na Druhé úrovni,
žehnáte méně, než když
jste na Třetí úrovni.
(Ano.)

Musíte už
stejně mít určité body,
abyste šli
do Třetí úrovně.
Takže to není potřeba
počítat, ano?
(Dobrá.)
A pokud jste na Čtvrté
úrovni, žehnáte víc.
(Aha. Dobrá.)
Proto říkám,
„Prosím, pospěšte si,
hubeňouří!“ –
více požehnání... větší,
víte?
Dobrá.
Když žehnáme ostatním,
ztrácíme
duchovní body?
Ano. Bohužel, ano.
Je to jako s penězi,
nemůžete je dát
a současně si je nechat.
(Ano. Dobrá.)
Musíte to ale dělat
vědomě.
Jinak, normálně
se taky automaticky
odečítají nějaké body,
protože
sdílíme tuto planetu.
Víte, co myslím?
Chodíme
po stejných cestách.
Jako do nádoby, kam
dávají všichni trochu.
Je to automatické.
Například...
když tady sedím,
nic vám nedávám
mimořádně, fyzicky nebo
zřetelně nebo materiálně,
ale vy to tak milujete.
Milujete mne.
Je to prostě automatické,
ano? Stejně je to,
když praktikujete.
Jako praktikující Quan Yin
nebo čím výš jste,
kamkoli jdete,

žehnáte lidem.
Lidé se s vámi cítí
pohodlně. (Ano.)
A nemohou pomoci,
ale mají nějaké body
od vás, i když je
nedáváte.
Jsou ale porce,
které dáváte samovolně,
(Ano.) se souhlasem.
To je jiné.
Například, když já dávám
nějaké oblasti,
nějakým vůdcům, aby začali
měnit svůj vzorec
karmy (odplaty),
strukturu
karmy (odplaty),
uvnitř nich, aby
mohli myslet na mír, ano,
mohou se dostat
z kruhu násilí.
Musela jsem souhlasit,
řít: „Dávám.“
Celý vesmír
to musí vědět.
A bůh, božstva,
kteří dohlíží na můj
duchovní bankovní účet –
jako bankovní manažer,
ne? – musí to vědět.
Musím mu říct: „Ano,
dávám. Chci to.“
Víte, co myslím?
Není to tak, že by vám
to někdo vzal.
Tak to není.
Ne. Trochu, dobrá, ano.
Například, dáte si
peníze do banky, ano?
Banka za vás investuje,
ale z vašich peněz,
taky s nimi něco
dělají –
víte, co myslím? –
aniž byste
museli něco říkat.
Ale současně
vám vydělávají
úroky.

Ale taky musí
investovat vaše peníze
do jiných projektů, víte?
Část automaticky
a část ne, víte?
A z vašich peněz,
pokud chcete
dát na charitu,
musíte vypsát šek
nebo vyzvednout
peníze a darovat je,
s vaším souhlasem.
Ano? (Ano.)
S duchovními body
je to taky tak.
Nic komplikovaného
ve vesmíru.
Je to stále stejné.
(Dobrá. Děkuji Vám.) Ano.
Ahoj, Mistryně. (Ahoj.)
Zajímaly mě příběhy
v Bibli a dalších
náboženství (Ano.)
související s vlasy.
Vlasy? (Vlasy.)
Ano, povídejte.
Je tam příběh
Samsona, který...
(Si ostříhal vlasy.) Ano,
(A pak se stal...)
měl velkou sílu
ochránit svoji zemi
dokud si
neostříhal své vlasy.
A ani Sikhové si
nestříhali vlasy.
Proto mě zajímá...
Má to nějaký význam?
Ano, vlasy vám žehnají taky
5 % – dlouhé vlasy.
Dlouhé vlasy,
asi mé délky,
dostanete 5 %
duchovních bodů navíc.
Děkuji Vám, Mistryně.
Není zač.
Ano, zapomněla jsem
to říct delegátům,
ale nemyslím si, že si nechají
narůst dlouhé vlasy,

až pojedou na COP 17, ne?
Těch lysých mužů je mi líto.
Nedělejte si starosti, vemte
si paruku!
Ano, dobrá?